

Irena Mondeková

KRUHOVÝ OBJEZD

Irena Mondeková

KRUHOVÝ OBJEZD

Kruhový objezd

hrbím se
s černou kočkou
na římse domácího spiritismu
kouzlem voodoo nohou kohoutí
v temných zákoutích
nepobudu na zrcátku drápek
za vsí Rozpoutí hledám cestu
křižovatkou zkratek

Pohled z okna hotelu

nad Akademikem Běhounkem
slíznou polárku
našlehaných vrchů -
nezkrušeným mračnům
je dnes do běhu

Anděl už dávno chodí po horách
když auta pluží sobotní ráno
a chodci v závějích
nasazují francouzským holím
české protiskluzné bodce

Kornatění

zapomíná

neví co udělat

se soustem

syslí ve tvářích na horší časy
jako by mohlo kdy být hůř

POL-KNĚ-TE!

plecháčkem vytlouká do zdi
vzkazy

těm na fotografiích

Střípek I.

Jedu prstem po čáře na fasádě oprýskaného domu -
odbočím za roh jako před čtyřiceti lety
na náš dvůr - odvrácenou stranu náměstí v Chebu

Silák, bývalý boxer, se sluní na kempinkové židli
Obrovitou dlaní občas ulízne zpocenou přehazovačku
Vyhlíží zpod tmavých brýlí z balkónu
kdo na něj kouká
a hlavně zda kouká jeho drobná paní v puntíkaté šatovce
která co chvíli také přehazuje
těžké duchny přes klepadlo na dvoře
Každý nádech její svobody
je sledován pohledem z balkónu -
nelze mu donekonečna uhýbat
a tak hlasem jako zadrhnutý zip
promluví k synkovi: pojď domů, Péťo-
můžeš si hrát na Niki Laudu s angličáky od hodné tety

z Rakouska

Subtilní kudrnatý chlapec se za ní loudá...

Jednou v létě osiřela sbírka autíček – rukojmí nesplnilo účel:

paní s chlapcem se nevrátila z návštěvy sestry

Na balkón brzy přibyla druhá látková židle

s blondýnkou samý sval a šlacha

Bývalá kulturistka nikdy nevětrala peřiny –

naučila se vracet facky:

skóre bylo po letech vyrovnáno

Můj ukazováček má zadřenou křídu do kůže

a ještě chvíli to tak zůstane –

možná napořád

Klid po bouři

pobřežní balvany s lišejníkem osprchoval příboj
vichr sklonil olivovník až k zemi
levitujeme vyrvání z kořenů
jako bychom nikdy žádné neměli
a vichřice leze do škvír okenic
ze soutěsek kde zakvílela stokrát jinak
strach se pravidelně pohupuje na stínítku lampy
nevadí že oliva se nedá jíst a mořská voda pít
svítá odlesky opalizují na opálené kůži
neuvěříme klidu hladké hladiny ticha